

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 47. Et dicere ei singillatim: Numquid ego. v. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nator mundi per te tradetur. Attendant hic Potentes mundi, maximè vero, attendant Prælati in clero, attendant Religiosi omnes, qui in honore sacro positi sunt viciniores Deo ex officio, ne sui & honoris obliuiscantur, cum Iuda deprimantur & mereantur vt iudicentur olim à subditis suis & inferioribus, & condemnentur.

§. 47. *Et dicere ei singillatim : Numquid ego. v. 19.*

Pleni timore filiali, interrogant patrem, si fors ignorantes peccassent, vt eis singillatim vel aperte vel secreto insinuaret, vt docti emenderent & pœnitentiam agerent: scientes non esse peccatum quod fecit homo, quod non faciat alter homo si desit rector à quo factus est homo, licet in conscientia tunc non conuincerentur. quid autem Iudas? Post omnium Apostolorum interrogationes tandem & ipse interrogauit versuto consilio, vt similia cæteris interrogando celaret prodicionis consilium: cæteri enim, vt Matthæus habet, qui non erant prodituri, dicunt: Nunquid ego sum Domine? Ille qui proditurus erat non Dominum, sed Magistrum vocat, quasi excusationem habeat, si Domino denegato, saltem Magistrum prodiderit.

A Mo te ô Pietas discipulorum: Damno te ô impietas Iudæ; Benedico vos ô Conscientiæ timidæ bonorum: Maledico autem te ô desperata conscientia proditoris, illi solliciti sunt ne eorum maculetur vel inscienter conscientia aut maculara sit, hic sciens eam defædatam adhuc pertinaciter animat, & cum bonis interrogat Dominum, nunquid ego sum qui te tradam? non vt emendetur, sed aliorum interrogationem vt in dubium vocet: felices igitur vos Apostoli qui cum Christo simpliciter in veritate ambulatis, non in iniquitate & simulatione, cum Iuda. Vtinam ô bone Iesu & ego non ita durus sæpe mansissem, ad tot tua miracula & veritates, tuasq; claras monitiones & inspirationes: nunc ergo obsecro da gratiam vt in omni actione sim ita sollicitus de bona conscientia, vt Apostoli erant, qui sibi diffidentes, in seiplos inquirebant, an in se esset malum, quod ante nesciebant, audiebantque alicui inesse: imo magis obsecro, vt ad factum iniquum, possim libere & cum conscientia bona interrogare nunquid ego? verum in simplicitate & sinceritate, humilitate &c.

§. 48. *Qui ait : vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum
in catino. v. 20.*

Quia summe dolebant Christum, Dominum, Patrem & Magistrum suum, à quo toti pendeant, sibi eripiendum per prodicionem, eamque faciendam per vnum è suo collegio, quæ summa erat iniuria, indignitas &

D

colle-